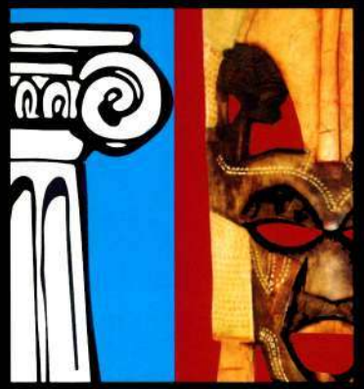
γιάννης ψιλάκης

Εικόνες

από την Ελλάδα και την Αφρική

γιάννης ψιλάκης

Εικόνες
από την Ελλάδα και την Αφρική

11-22 Ιουνίου
Ζάππειο Μέγαρο

Διοργάνωση Έκθεσης
FINE ARTS ΚΑΠΟΠΟΥΛΟΣ

Καλλιτεχνικός σχεδιασμός-εκτέλεση
Δέκα ΑΕ Διεθνείς Εκθεσιακές Κατασκευές

Ασφάλιση Εκθεμάτων
Γ. Καραβίας & Συνεργάτες ΕΠΕ

Σχεδιασμός – Παραγωγή καταλόγου
AIA Relate AE

Εκτύπωση
Πάλλης ΑΕ

Φωτογραφίες
Δωρεά Τίτης και Νίνας Ψιλάκη

Θερμές ευχαριστίες για την πολύτιμη στήριξή τους απευθύνουμε:

- στην Υπουργό Εξωτερικών, κυρία Ντόρα Μπακογιάννη,
- στην Διευθύντρια της Εθνικής Πινακοθήκης, κυρία Μαρίνα Λαμπράκη-Πλάκα
- στον Πρόεδρο της Επιτροπής Ολυμπίων και Κληροδοτημάτων κύριο Γιάννη Δομάγιερ,

όπως επίσης και

- στον κύριο Ευθύμιο Πρεσβύτη, Peak advertising
- στην κυρία Αλεξάνδρα Πάλλη
- και στις εταιρείες ΠΛΑΤΗΣ και ΚΤΗΜΑ ΧΑΡΛΑΥΤΗ

Τα έσοδα από την πώληση των έργων και του καταλόγου της έκθεσης διατίθενται υπέρ των σκοπών του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας

Με την υποστήριξη της αίθουσας τέχνης FINE aRts ΚΑΠΟΠΟΥΛΟΣ **τηλ.: 210 9835303**

Χορηγοί Επικοινωνίας: ΣΚΑΪ Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

© Φωτογραφικού υλικού: Οικογένεια Ψιλάκη

ΑΘΗΝΑ, 2008
ISBN: 978-960-98364-0-1

Η Έκθεση τελεί υπό την αιγίδα
του Υπουργείου Εξωτερικών

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Αποκλειστικός Χορηγός

Κοινωφελές Ίδρυμα
Ιωάννη Σ. Λάτση
www.latsis-foundation.org

Μήνυμα της ΑΘ.Μ του Πάπα και Πατριάρχου
Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κκ Θεόδωρου Β'

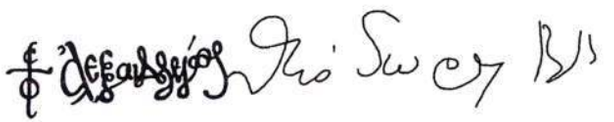
Η καλλιτεχνική ενασχόλησις αποτελεί μίαν
εκ των ευγενεστέρων και πνευματωδεστέρων
ανθρωπίνων δημιουργικών δραστηριοτήτων
και οι περί αυτήν ενδιατρίβοντες είναι συνήθως
συγκροτημέναι προσωπικότητες, καθώς συνδυάζουν
την πνευματικήν δημιουργίαν μέ την αφηρημένην
σύλληψιν του καθ΄όλου κόσμου. Ιδιαιτέρως δε οι περί
την φωτογραφικήν τέχνην ασχολούμενοι θεολογούν,
ενσυνειδήτως ή ασυνειδήτως, καθ΄ότι αποτυπώνουν
το κάλλος της κτήσεως του Θεού Δημιουργού,
άμα δε και το σεβαστόν ανθρώπινον πρόσωπον,
εις το οποίον ο Κύριος μας υπέδειξε ότι συναντούμε
και διακονούμε αυτόν τον ίδιον τον Εν Τριάδι Θεόν.

Υπό την έποψιν αυτήν, η παρούσα έκθεσις
φωτογραφιών του αλήστου μνήμης Ιωάννου
Ψιλάκη, η συγκροτηθείσα τη προφρόνω και ευγενεί
φροντίδι της εριτίμου κυρίας Αλεξάνδρας Πάλλη,
αποτελεί σημαντικόν πνευματικόν γεγονός.
Και συνδέεται και με την εν γένει δραστηριότητά
του Παλαιφάτου και Αποστολικού Θρόνου
του Αγίου Μάρκου, αφού ο μεταστάς καλλιτέχνης
είχε συμβάλει τρόπον τινά εις το ιεραποστολικό
Ημών έργον, μεριμνών δια την πολύτιμον και
ζωτικήν ύδρευσιν ορισμένων περιοχών της Αιθιοπίας.

Ας μη λησμονείται ότι πρώτιστον μέλημα
της ιεραποστολικής διακονίας μας είναι
η αντιμετώπισις της πείνας, της δίψας,
του αναλφαβητισμού και της ασθενείας, ιδίως
της μάστιγος του AIDS, που αποτελούν τις σκληρές
πληγές οι οποίες πλήττουν εκατομμύρια
συνανθρώπων μας εις την Αφρικανικήν γήν.
Στον τραχύν αλλά και θεοφιλή αυτόν ιεραποστολικόν
ζυγόν, κάθε ευσεβής, φιλόθεος και εν ταυτώ
φιλάνθρωπος συγκυρηναίος, έχει δι ημάς την αξίαν
συμπάσχοντος και συμπροσευχομένου αδελφού,
συστρατευμένου εις την κοινήν προσπάθειαν.
Ώστε η των Αλεξανδρέων Εκκλησία θα μνημονεύει
και τον αείμνηστον Ιωάννην Ψιλάκην.

Δι όλην αυτήν την προσπάθειαν, ολόθυμον
παρέχομεν την Πατριαρχικήν Ημών ευλογίαν
εις την εντιμοτάτην Υπουργόν Εξωτερικών
κ. Ντόρα Μπακογιάννη, ως και εις το ευφήμως
γνωστόν «Κοινωφελές Ίδρυμα Λάτση», το χορηγήσαν
δια την οργάνωσιν και επιτυχίαν της εκδηλώσεως.

Περατούντες δε αποστέλλομεν, εκ της Πατριαρχικής
Ημών Καθέδρας, την ολοκάρδιον ευλογίαν
της Ημετέρας Μετριότητος, πανοικεί, επικαλούμενοι
επί πάντας τους τε εργασθέντας και δια το έργον
τούτο, πλουσίαν την δωρεάν της χάριτος του Κυρίου.

Με την έκθεσή του αυτή, ο Γιάννης Ψιλάκης, μοιράζεται μαζί μας τις εντυπώσεις του από τα ταξίδια του στην Ελλάδα και στην Αφρικανική ήπειρο. Ο στόχος που ο καταξιωμένος καλλιτέχνης πετυχαίνει με τις φωτογραφίες του είναι να μας δείξει πως, όσο απομακρυσμένοι και διαφορετικοί κι αν είναι δύο τόποι μεταξύ τους, οι άνθρωποι είναι παντού ίδιοι και η φύση είναι πάντα μαγευτική.

Με τις φωτογραφίες του, γεμάτες χρώμα, κίνηση και φως, ο Γιάννης Ψιλάκης μας ξεναγεί σε ένα οδοιπορικό στις καθημερινές στιγμές των ανθρώπων και στην φύση των τόπων που επισκέφθηκε.
Η καλλιτεχνική τους αξία δεν στηρίζεται μόνον στην τεχνική τους αρτιότητα, αλλά και στην πηγαία ευαισθησία που μεταδίδουν. Σε ολόκληρο το έργο του καταφέρνει να προσελκύσει την προσοχή μας σε εκείνες τις εικόνες που τράβηξαν και το δικό του ενδιαφέρον: στο μικρό παιδί που κρύβεται πίσω από την πόρτα, στο ουράνιο τόξο μέσα στη ζούγκλα, στο απέραντο γαλάζιο του Αιγαίου.

Η χαρισματική προσωπικότητα του Γιάννη Ψιλάκη δίνει δύναμη στις εικόνες του, χωρίς επιτήδευση και άσκοπους εντυπωσιασμούς. Χρησιμοποιεί ως μέσα το πολύπλευρο ταλέντο και τον φωτογραφικό του φακό, προκειμένου να εκφράσει την αγάπη του για τη ζωή, τον άνθρωπο, την φύση, την ομορφιά. Όπου κι αν ταξίδεψε, δεν έμεινε απλός παρατηρητής, αλλά έγινε ένα με τους ανθρώπους που συνάντησε και το περιβάλλον τους και με διεισδυτικό βλέμμα αιχμαλώτισε τις στιγμές τους.

Η έκθεση *«Εικόνες από την Ελλάδα και την Αφρική»* μας δίνει την μια ευκαιρία να ταξιδέψουμε στους ίδιους τόπους και να τους δούμε μέσα από τη ματιά του Γιάννη Ψιλάκη. Αποτελεί έτσι μια πραγματική πολιτιστική γέφυρα μεταξύ της Ελλάδας και της Αφρικής, καθώς συμβάλλει στην γνωριμία των λαών μας και στην ανάδειξη των κοινών μας χαρακτηριστικών. Το Υπουργείο Εξωτερικών στέκεται πάντα αρωγός τέτοιων καλλιτεχνικών εκδηλώσεων που φέρνουν κοντά τους λαούς, ιδίως δε όταν τα έσοδά τους προορίζονται για έναν τόσο ευγενή σκοπό, όπως η στήριξη του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας. Ενός θεσμού, που αποτελεί φάρο του Ελληνισμού μέσα σε μια πόλη - ιστορικό σταυροδρόμι πολιτισμών, γλωσσών και θρησκειών.

Με την έκθεση αυτή ο Γιάννης Ψιλάκης μας συστήνει μέσα από τις φωτογραφίες του τους ανθρώπους και τους τόπους που συνάντησε. Είμαι βέβαιη ότι οι επισκέπτες της έκθεσης θα γοητευθούν από την γνωριμία μαζί τους.

Ντόρα Μπακογιάννη
Υπουργός Εξωτερικών

«Αιχμαλωσία και συγχρόνως πρόκληση της ελευθερίας της εικόνας». Κάπως έτσι ξεκίνησε η ενασχόληση του Γιάννη Ψιλάκη με τη φωτογραφία. Μάθημα επιλογής στο Πανεπιστήμιο, μόνιμη πορεία ζωής, αιώνιος ταξιδιώτης μίας διαδρομής ιδιαίτερης και μαγευτικής που λίγοι ή ελάχιστοι τολμούν.

Η φωτογραφική του ματιά είναι η προέκταση μίας ψυχής διαισθητικής, δοσμένης στην αναζήτηση της περιπέτειας, μίας προσωπικότητας με ευαισθησία, διαρκείς ανησυχίες και προβληματισμούς, ενός πνεύματος που διψούσε για την αποτύπωση της λεπτομέρειας, συναισθημάτων και βιωμάτων που νικούν τα αυστηρά όρια του χωροχρόνου.

Στην έκθεση του Μουσείου Μπενάκη το 2006 *«Ο Κόσμος είναι ένας»* μαγευτήκαμε από τη δουλειά του Γιάννη Ψιλάκη και συγχρόνως ταξιδέψαμε σε τόπους εξωτικούς, από τα νησιά της Ινδονησίας στα υψίπεδα της Παπούα Νέας Γουινέας και του Πακιστάν, στην Αιθιοπία και την Τυνησία.

Ο φωτογραφικός του φακός περνά και από την Ελλάδα. Φωτογραφίζει ανθρώπους, γέροντες και γερόντισσες, άνδρες του κάματου, γυναίκες με παιδιά, που στρίβουν και χάνονται μες στα καλντερίμια και παράλληλα αιχμαλωτίζει *«στιγμές»*.

Το έργο του διαχρονικό και όσο ποτέ επίκαιρο στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, της εκμηδένισης των αποστάσεων αλλά και της απομόνωσης του ανθρώπου, συνιστά αυτοκριτική και αποτελεί σημείο αναφοράς στην ανάγκη επαναπροσανατολισμού μας προς μία περισσότερο ανθρωποκεντρική προσέγγιση.

Το Κοινωφελές Ίδρυμα Ιωάννη Σ. Λάτση ανταποκρίθηκε με ιδιαίτερη θέρμη στην πρωτοβουλία του Υπουργείου Εξωτερικών να διοργανώσει την έκθεση φωτογραφιών του Γιάννη Ψιλάκη, *«Εικόνες από την Ελλάδα και την Αφρική»*, από την πώληση των οποίων θα ενισχυθεί το μεγάλο ιεραποστολικό έργο του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας. Η Ορθοδοξία μας, η επίσημη Ελληνική Πολιτεία και η Τέχνη σε μια αρμονική συνεργασία προς όφελος του απανταχού Ελληνισμού.

Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στους εμπνευστές αλλά και σε όλους, όσοι εργάζονται για να ευοδωθεί αυτός ο όμορφος στόχος.

Βαγγέλης Χρόνης
Κοινωφελές Ίδρυμα Ιωάννη Σ. Λάτση

Τα Ήθη και τα πάθη των ανθρώπων με το φακό του Γιάννη Ψιλάκη

«Θ' ανοίξω τα μάτια μου σ' ένα περιβάλλον που το μυαλό μου δεν μπορεί να φτάσει. Είναι η ίδια η ζωή...».

Τα λόγια του Γιάννη Ψιλάκη με ξαφνιάζουν και την ίδια στιγμή μου δίνουν το κλειδί για να διεισδύσω στον κόσμο του. Εκεί που δεν «*μπορεί να φτάσει το μυαλό*», ό,τι δεν μπορεί να συλλάβει η λογική, ο Γιάννης το βλέπει με τα μάτια της ψυχής και το αιχμαλωτίζει με τον μονόφθαλμο φακό της φωτογραφικής του μηχανής. Οι φωτογραφίες του Γιάννη Ψιλάκη διαψεύδουν μια κοινή θεωρητική άποψη για τη φωτογραφία που συνόψισε ο Henri Matisse σε μια γνωστή φράση: «*Η φωτογραφία αναστάτωσε τη φαντασία, γιατί μας επέτρεψε να δούμε τα πράγματα έξω από το συναίσθημα*».

Οι φωτογραφίες του Γιάννη Ψιλάκη ανατρέπουν αυτή τη θεωρία, γιατί ξεχειλίζουν από συναίσθημα. Για την ακρίβεια ξεχειλίζουν από ανθρωπιά, από ανθρώπινη συμπάθεια. Μια συμπάθεια άμεσα, ακαριαία μεταδοτική και στον θεατή της φωτογραφίας του. Ο Γιάννης Ψιλάκης ταξιδεύει στα πιο απίθανα, στα πιο απομακρυσμένα και εξωτικά μέρη του κόσμου σαν άλλος Οδυσσέας. Ζει με τους ανθρώπους, μοιράζεται την καθημερινότητά τους, τρώει το φαγητό τους, ταυτίζεται μαζί τους και καταφέρνει να τους ελευθερώσει από τον φόβο του φακού, από την πόζα, από την προσποίηση. Έτσι ξαναβρίσκουν την αυθεντικότητά τους, μέσα στη φυσική ροή της ζωής, των ηθών, της καθημερινότητάς τους. Ένας βιαστικός θεατής της φωτογραφικής τέχνης του Ψιλάκη θα μπορούσε να την κατατάξει στην εθνογραφία. Θα αδικούσε όμως τη φιλοσοφική διάσταση των εικόνων του. Τα πρόσωπα που αιχμαλωτίζει ο φακός του Γιάννη Ψιλάκη-παιδιά, νέοι, ώριμοι, γέροντες-τα βλέμματα, οι χειρονομίες, μας μεταδίδουν βαθιά ανθρώπινα αισθήματα. Αισθήματα οικεία, γιατί, πέρα από τα χρώματα, τις φυλές, τις περίεργες εξωτικές αμφιέσεις, ανήκουν σ' έναν οικουμενικό κώδικα επικοινωνίας.

Σπάνια ο φακός του Γιάννη Ψιλάκη αναζητά το ενσταντανέ, το στιγμιότυπο, τη ροή της κίνησης. Αυτό που θέλει να συλλάβει είναι η διάρκεια, η αιωνιότητα. Γι' αυτό ακόμη και σ' ένα χαμόγελο, που είναι η πιο φευγαλέα έκφραση, ελλοχεύει σαν πικρό απόσταγμα η μελαγχολία. Μια μελαγχολία που μοιάζει ν' αντανακλά την ίδια την ψυχή του φωτογράφου σαν εικόνα πάνω στη σκοτεινή επιφάνεια ενός πηγαδιού, παρά τα εκτυφλωτικά χρώματα. Ακόμη και στην άγουρη ζωή, στα μικρά παιδιά, στο χαμόγελό τους, ο φακός του Ψιλάκη καταφέρνει να διαβάσει τον φόβο, την αμφιβολία, την απορία. Αυτή η πικρή εμπειρία του πανανθρώπινου πόνου που τρύγησε περιδιαβάζοντας τον κόσμο ο νέος καλλιτέχνης αίρεται στις φωτογραφίες του και καθαίρεται

από την ατέλειωτη γιορτή των χρωμάτων·
από τις πολύχρωμες ενδυμασίες, τα πληθωρικά
κοσμήματα, τις μεταμφιέσεις, τις σωματογραφίες.
Ο Ψιλάκης είναι φωτογράφος υψηλής αισθητικής
και βαθιάς γνώσης. Σελιδώνει υπέροχα
τις συνθέσεις του, αναδεικνύει την ποικιλία
της υφής, τα χρώματα, τις αρμονίες. Αποφεύγει
τα εφφέ. Οι φωτογραφίες του είναι έντιμες,
καθαρές. Γνωρίζει ότι το ίδιο το θέμα του,
κυρίως οι άνθρωποι, όπως τους έχει αισθανθεί
πλησιάζοντάς τους, έχουν μια καταλυτική αλήθεια.
Τη δική τους αλήθεια θέλει να μας αποκαλύψει
άμεσα, χωρίς τεχνάσματα, χωρίς εντυπωσιακά
ευρήματα. Και αυτή η αλήθεια, που υποστηρίζεται
από μια αισθητική εντελώς ξεχωριστή, είναι που
συναρπάζει το θεατή.

Στις φωτογραφίες με «*εθνογραφικό χαρακτήρα*»
πρωταγωνιστούν το χρώμα και η υφή, τόσο
ποικίλη, τόσο ανάγλυφη που προκαλεί την απτική
μας αίσθηση. Βυθιζόμαστε κι' εμείς μαζί με
τη λαμπροστολισμένη γυναίκα σε μια θάλασσα
από χρυσό σιτάρι που ο Γιάννης κατάφερε να
το απεικονίσει ζωντανά κόκκο-κόκκο. Οι μυρωμένες
αγορές της Ανατολής με τα πολύχρωμα μπαχαρικά
μας προκαλούν ν' απλώσουμε τα χέρια και να
τ' αγγίξουμε. Κι' αυτά τα βλέμματα των παιδιών
πίσω από γρίλιες και μισάνοιχτες πόρτες
γερασμένες πόσο μας συγκινούν, πόσο
μας πληγώνουν!

Ο φωτογραφικός φακός του Γιάννη Ψιλάκη δεν
εξερεύνησε μονάχα την «*γη των ανθρώπων*»,
που τους ενώνει η κοινή μοίρα των θνητών,
η κοινή μοίρα της υπερήφανης φτώχειας.
Άφησε τον φακό του να «*διαβάσει*» τις μελωδίες
του ήλιου, τα παιχνίδια του σκιοφωτισμού πάνω
στα αρχαία μάρμαρα. Και κατάφερε να γράψει
τον δικό του ύμνο πάνω σ' ένα θέμα υπερκορεσμένο:
την ιερογαμία που τελείται κάθε μέρα στον τόπο
μας ανάμεσα στο πιο αιθέριο φως και στην πιο
ευγενή ύλη: τα μάρμαρα που εμψύχωσε η σμίλη
του αρχαίου τεχνίτη.

Ο Γιάννης Ψιλάκης έφυγε, αλλά άφησε πίσω του
όλη αυτή την ομορφιά που είχε θησαυρίσει και
που θέλησε να μοιραστεί μαζί μας, αιχμαλωτίζοντάς
την με τον φακό του. Έτσι τον αισθανόμαστε πολύ
κοντά μας, ζωντανό, αφού βλέπουμε κι' εμείς
με τα μάτια του και με τα μάτια της ψυχής του
τα ήθη και τα πάθη των ανθρώπων που γνώρισε
αυτός ο ακούραστος ταξιδιώτης, ο σύγχρονος
Οδυσσέας.

Μαρίνα Λαμπράκη-Πλάκα
Καθηγήτρια Ιστορίας της Τέχνης
Διευθύντρια της Εθνικής Πινακοθήκης

Ελλάδα Greece

Ίος Ios
150 x 100 cm

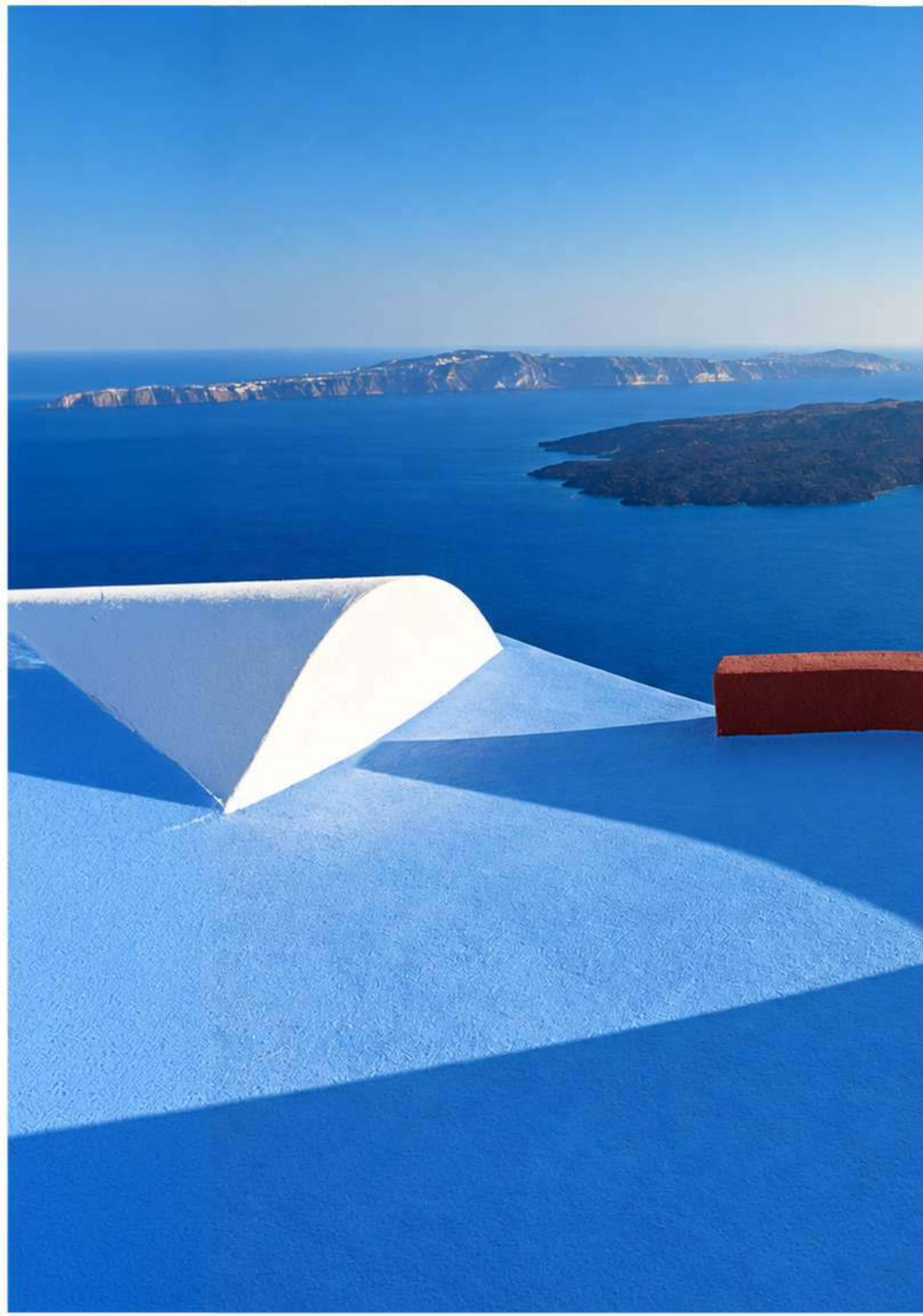
Σίφνος Sifnos
100 x 150 cm

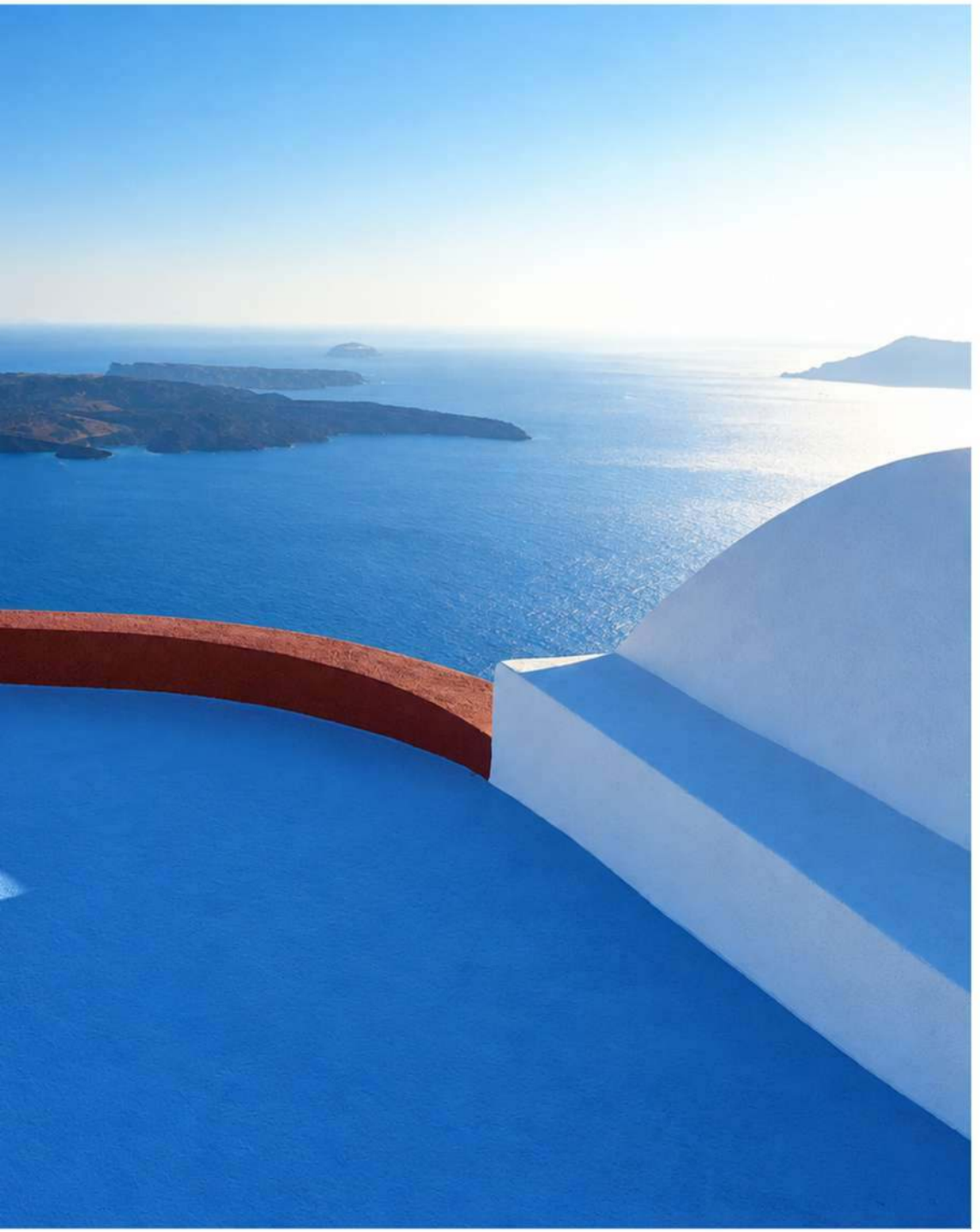

Μονεμβασία Monenvasia
150 x 100 cm

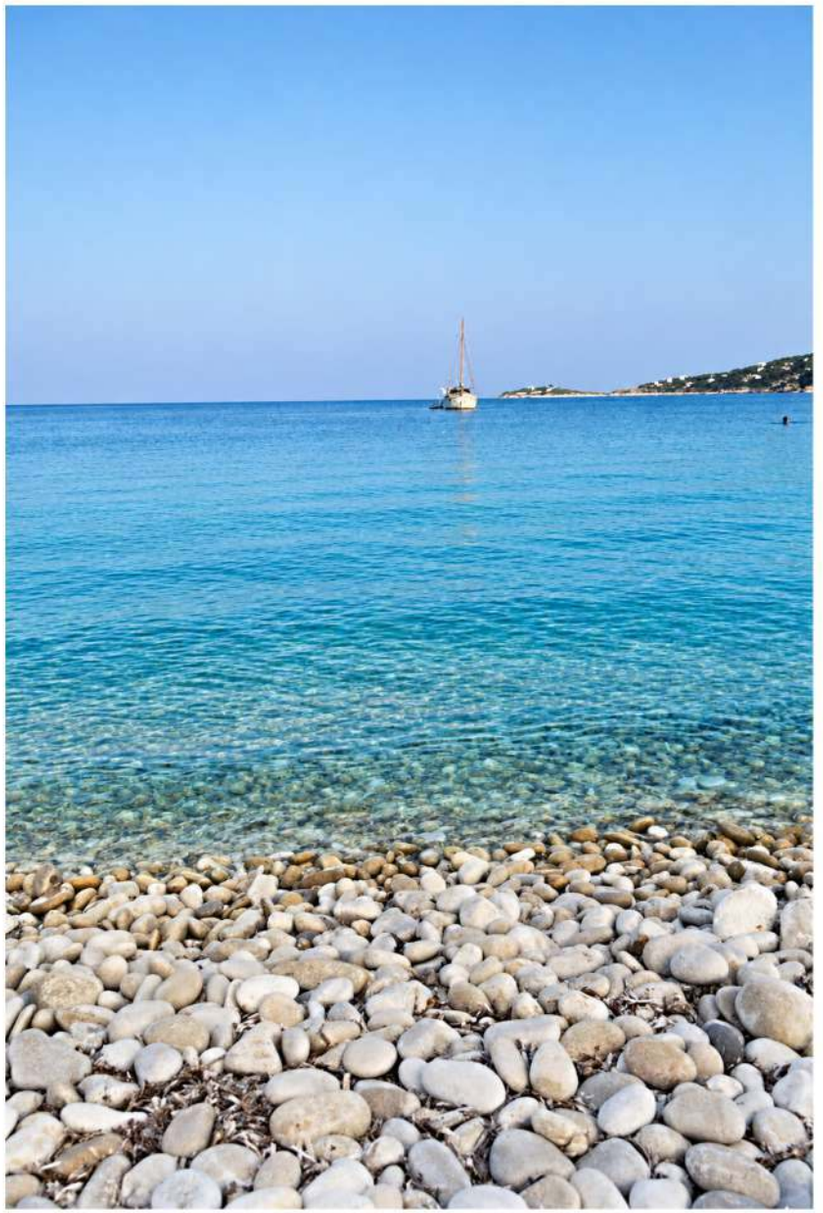
Μονεμβασία Monenvasia
100 x 150 cm

Σαντορίνη Santorini
100 x 150 cm

Σκόπελος Scopelos
100 x 70 cm

Κεφαλλονιά Kefallonia
150 x 100 cm

Πάτμος Patmos
150 x 100 cm

Μύκονος Mykonos
150 x 100 cm

Σέριφος Serifos
150 x 100 cm

Σαντορίνη Santorini
150 x 100 cm

Κεφαλλονιά Kefallonia
100 x 70 cm

Ζάκυνθος Zakinthos
150 x 100 cm

Κεφαλλονιά Kefallonia
100 x 70 cm

Κεφαλλονιά Kefallonia
100 x 150 cm

Σκόπελος Scopelos
150 x 100 cm

Σκόπελος Scopelos
100 x 150 cm

Κάρπαθος Karpathos
150 x 100 cm

Κάρπαθος Karpathos
70 x 50 cm

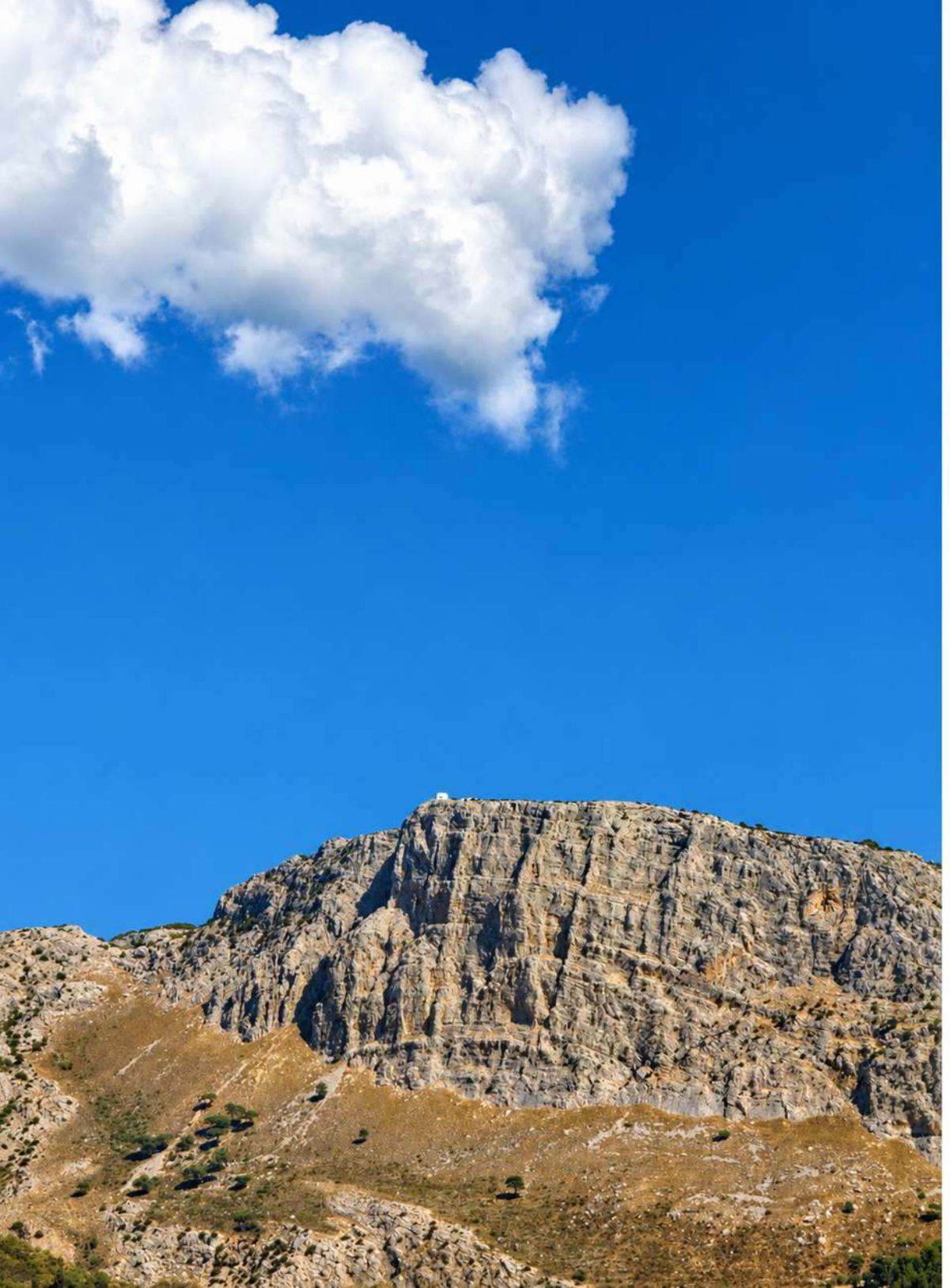

Σέριφος Serifos
100 x 150 cm

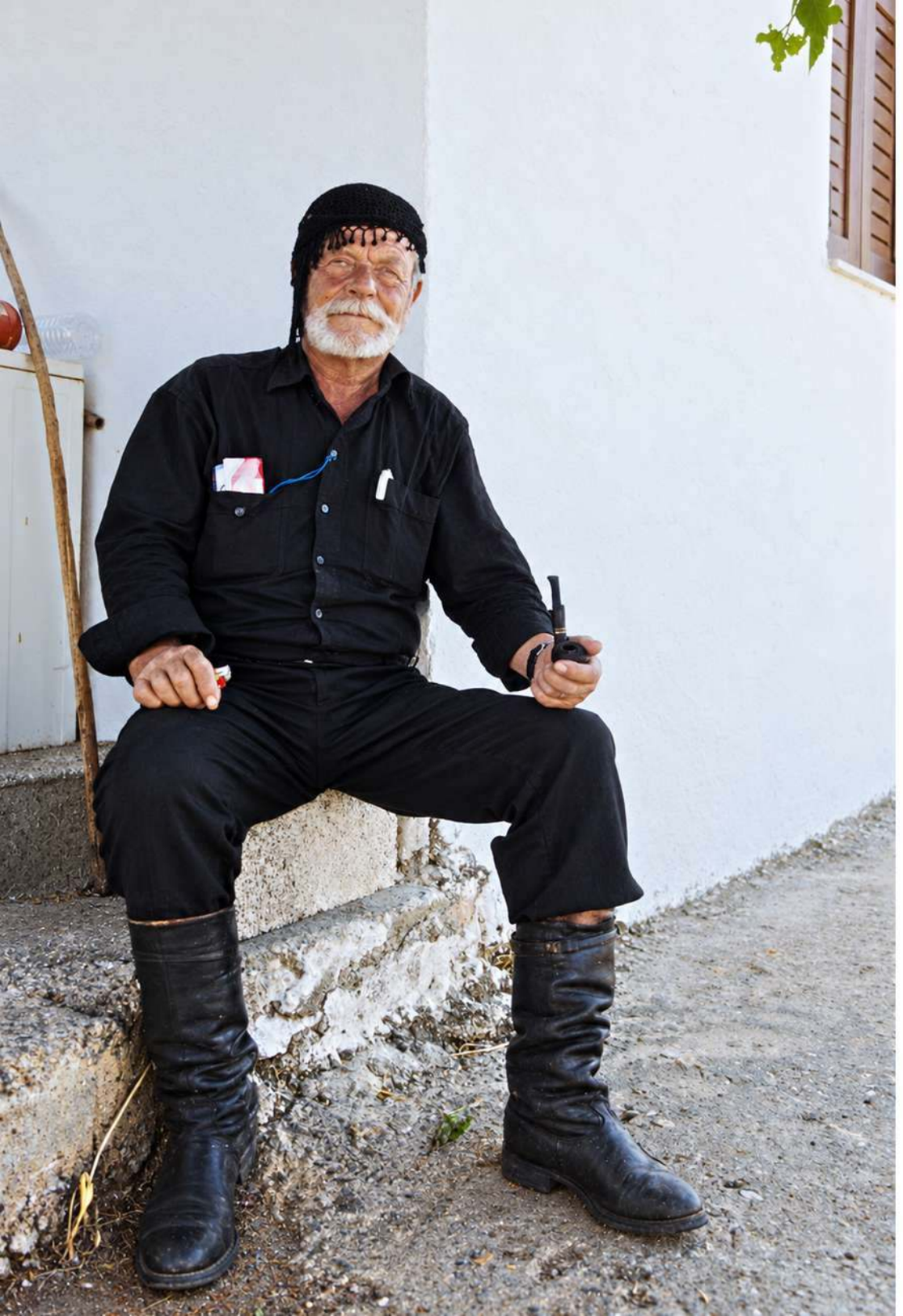
Σαντορίνη Santorini
100 x 150 cm

Σέριφος Serifos
150 x 100 cm

Σέριφος Serifos
100 x 150 cm

Κάρπαθος Karpathos
150 x 100 cm

Κάρπαθος Karpathos
70 x 100 cm

Τήνος Tinos
100 x 70 cm

Πάρος Paros
70 x 100 cm

Σαντορίνη Santorini
150 x 100 cm

Σαντορίνη Santorini
150 x 100 cm

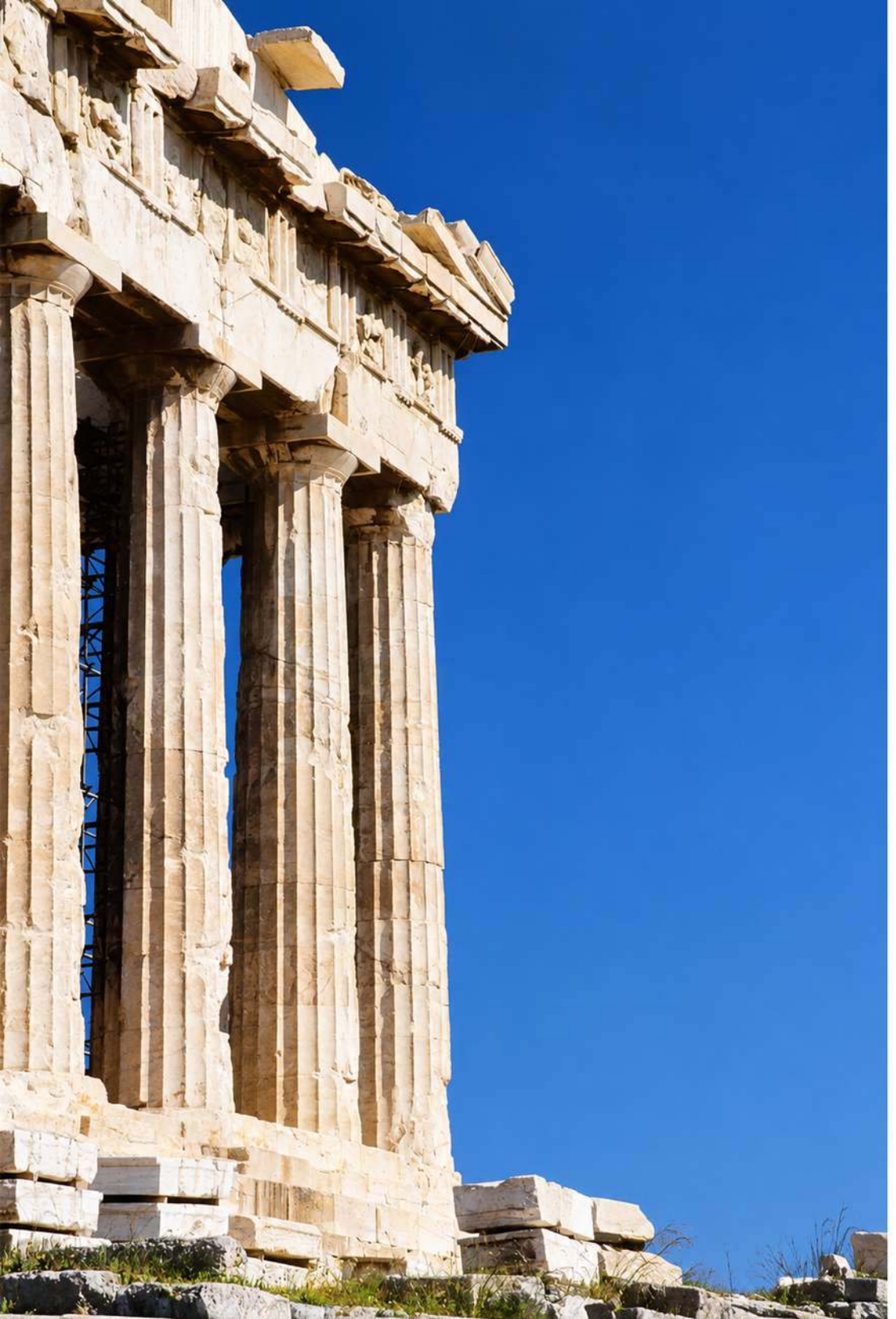
Μήλος Milos
100 x 150 cm

Μύκονος Mykonos
150 x 100 cm

Πάτμος Patmos
150 x 100 cm

Ακρόπολη Acropolis
150 x 100 cm

Ρόδος Rhodes
100 x 150 cm

Μονεμβασία Monemvasia
100 x 70 cm

Αιγαίο Aigeo
100 x 70 cm

Αφρική Africa

Όμο, Αιθιοπία Omo, Ethiopia
150 x 100 cm

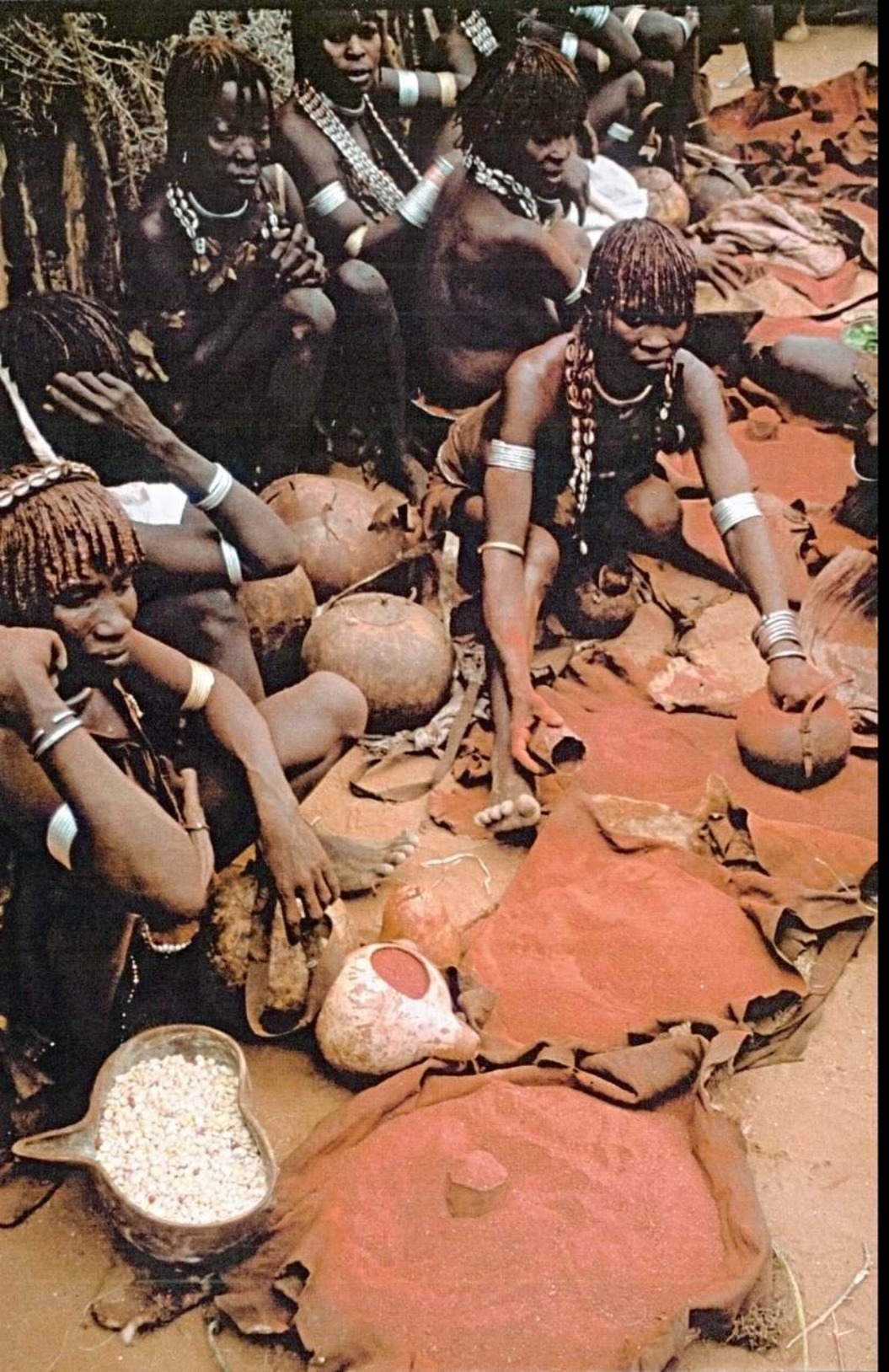
Μπαμάκο, Αιθιοπία Bamaco, Ethiopia
50 x 70 cm

Όμο, Φυλή Χάμερ, Αιθιοπία Omo, Hummer, Ethiopia
100 x 150 cm

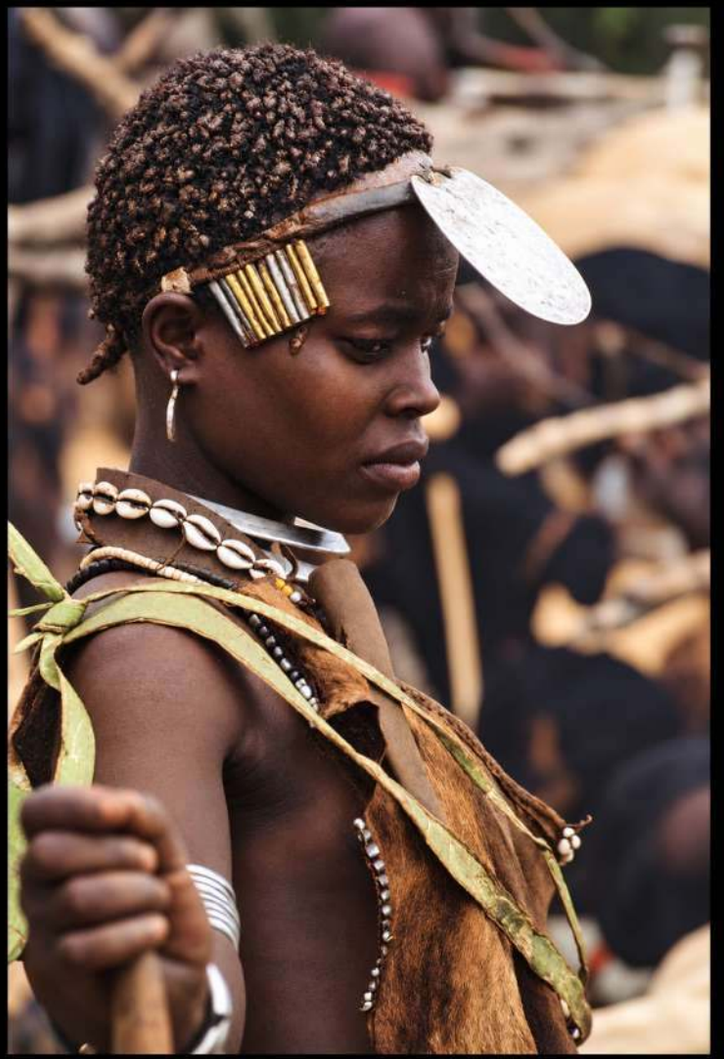
Όμο, Φυλή Χάμερ, Αιθιοπία Omo, Hummer, Ethiopia
150 x 100 cm

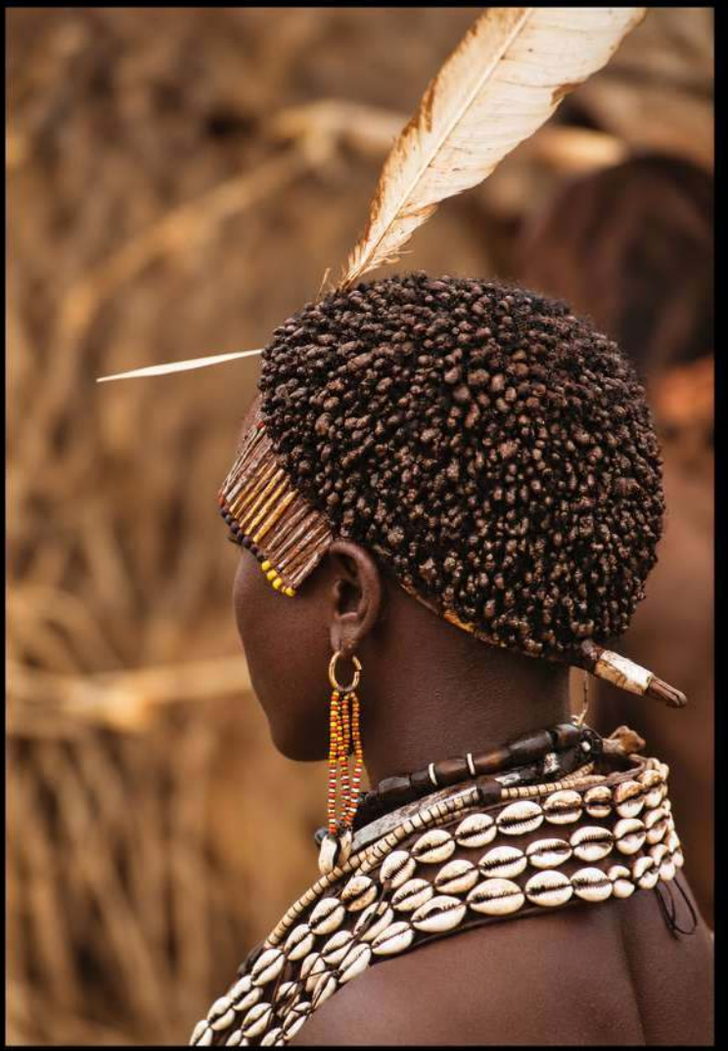

Όμο, Φυλή Χάμερ, Αιθιοπία Omo, Hummer, Ethiopia
150 x 100 cm

Όμο, Φυλή Κάρο, Αιθιοπία Omo, Karo, Ethiopia
100 x 150 cm

Όμο, Φυλή Χάμερ, Αιθιοπία Omo, Hummer, Ethiopia, 50 x 35 cm
Όμο, Φυλή Χάμερ, Αιθιοπία Omo, Hummer, Ethiopia, 50 x 35 cm

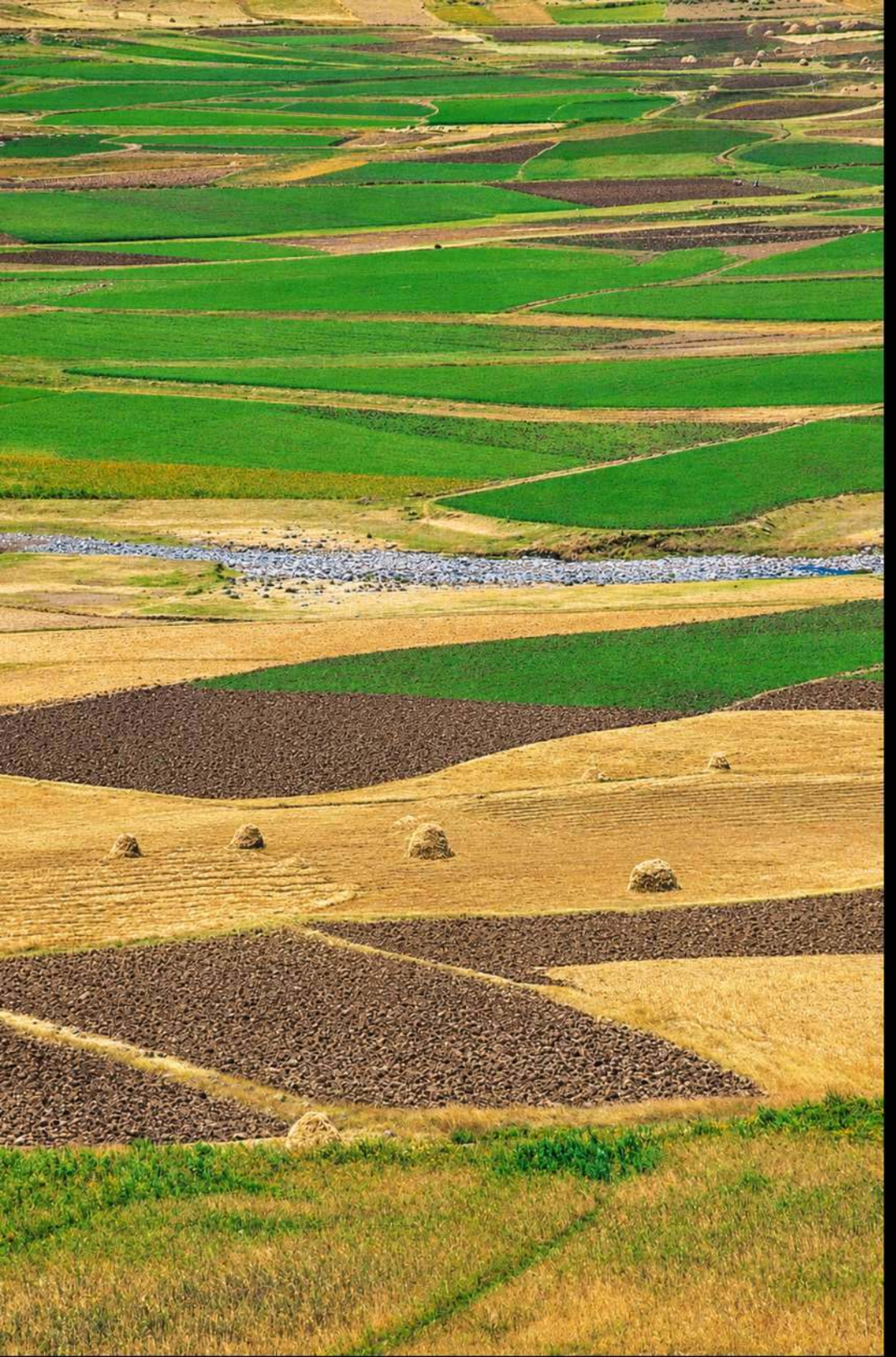
Όμο, Αιθιοπία Omo, Karo, Ethiopia
100 x 150 cm

Λαλιμπέλα, Αιθιοπία Lalibela, Ethiopia
50 x 70 cm

Κερουάν, Τυνησία Kerouan Tunisia
50 x 70 cm

Αιθιοπία Ethiopia
100 x 70 cm

Τυνησία Tunisia
100 x 150 cm

Αιθιοπία Ethiopia
100 x 70 cm

Αιθιοπία Ethiopia,
100 x 70 cm

Αιθιοπία Ethiopia
150 x 100 cm

Τυνησία Tunisia
100 x 150 cm

ΓΙΑΝΝΗΣ ΨΙΛΑΚΗΣ (1967-2006)
ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ο Γιάννης Ψιλάκης γεννήθηκε το 1967 στην Αθήνα και σπούδασε Παγκόσμια Ιστορία στο Λονδίνο. Η ενασχόλησή του με τη φωτογραφία ξεκίνησε σαν μάθημα επιλογής στο πανεπιστήμιο του Λονδίνου και έκτοτε έγινε το μόνο μέσο «οπτικής» και καταγραφής των γνώσεων και των εμπειριών του. Από το 1997 ασχολήθηκε με τη φωτογραφία επαγγελματικά, καλύπτοντας λαογραφικά και ταξιδιωτικά θέματα τα οποία εστιάζονται σε απομονωμένα μέρη του πλανήτη, καθώς και στη σπουδή των τελευταίων γηγενών φυλών.

Έχει ταξιδέψει στην ενδοχώρα της Αιθιοπίας, στη Γκάνα και την Τυνησία, από τα νησιά της Ινδονησίας στα υψίπεδα της Παπούα Νέα Γουινέα και του Πακιστάν, στα ενδότερα της Ινδίας και του Κασμίρ, στις Άνδεις της Βολιβίας και της Χιλής. Κατά τη διάρκεια της παραμονής του σε αυτά τα μέρη έχει ζήσει με τις φυλές των Χάμερ και των Κάρο στην Αιθιοπία που χρησιμοποιούν κόκκινη ώχρα και λίπος ζώου για τον καλλωπισμό της κεφαλής τους, με τους Mentawai στο νησί Siberut του Ινδικού Ωκεανού, των Huli στα βουνά της Παπούα Νέα Γουινέα, των Kalash στις οροσειρές του Καρακοράμ, των Hunzakut στον Ινδικό Καύκασο και των Ινδιάνων Mapuche και Aymara στον Αμαζόνιο και στις Άνδεις της Λατινικής Αμερικής.

Καθ'όλη τη διάρκεια της ζωής του λάτρεψε την ομορφιά που εκφράζεται με τη συνεχή φροντίδα του σώματος και τις διακοσμήσεις με διάφορους ρυθμούς κοσμημάτων, στολιδιών και χρωματισμού της επιδερμίδας για προστασία από τον καυτό ήλιο της ερήμου. Άκουσε τους ρυθμικούς ήχους των ταμ ταμ και των τυμπάνων των φυλών της Αφρικανικής Ηπείρου, γνώρισε τεχνικές και μυστικά βαψίματος που χρησιμοποιούνται στις παραδοσιακές ενδυμασίες τους και μας χάρισε εικόνες δυνατές, πλημμυρισμένες από χρώματα, ήχους και μυρωδιές στηριζόμενος μόνο στο βαθύ συναίσθημα και όχι στα τερτίπια μιας δυσκίνητης λογικής. Η αγάπη του γι'αυτούς τους αγνώστους στο δυτικό κόσμο πολιτισμούς και η ένταξη και αφομοίωσή του από τις κοινωνικές αυτές κατά τη διάρκεια της εκεί παραμονής του, τον οδήγησαν στο να μελετήσει τη μουσική τους και να παίζει τα ντόπια παραδοσιακά όργανά τους.

Ακολουθώντας το όραμα του Γιάννη και συγκεκριμένα στο χωριό Kombolcha της Αιθιοπίας -έναν από τους συχνούς προορισμούς του- στη μνήμη του και μετά από πολλές προσπάθειες, αναβλύζει άφθονο το νερό της γεώτρησης που πραγματοποιήθηκε από την οικογένειά του και τους φίλους του. Μεγάλο μέρος της δουλειάς του έχει δημοσιευτεί σε ελληνικά και ξένα έντυπα, ενώ έχει αποσπάσει διεθνείς διακρίσεις.

ISBN: 978-960-98364-0-1